

acolo era gândul lui, și poate că și în alte împrejurări ar fi dorit să se întoarcă acolo unde contau doar valurile Mării Mediterane și peștii din ea.

Astăzi, unii mai aproape, alții mai departe, toți ne vom întoarce privirile la cruce, mai mult sau mai puțin infectați de grijile "peștilor" ce i-am lăsat în mare. Ne va trezi însă liniștea din ochii Domnului Nostru, și ne vom împrăștia din nou în Lume, hotărâți să nu ne dezamăgim Domnul Oștirilor Cerești. Domnul să ne întărească!

Stefi Vas



"Dar El era străpuns pentru păcatele noastre, zdrobit pentru fărădelegile noastre. Pedepsa, care ne dă pacea, a căzut peste El și prin rănilor Lui suntem tămăduiți."

Isaia 53:5

Moment unic în istoria omenirii: singurul Om drept de pe pământ, singurul care n-a făcut nimic împotriva lui Dumnezeu, nici împotriva oamenilor, singurul care nu merita moartea, consecința păcatului-Isus Hristos-a fost tîntuit pe o cruce!

Ce tablou impresionant este acela al crucii! Domnul Isus a stat acolo, între doi răufăcători, ca privesc în fața oamenilor, a îngerilor și a demonilor. Natura s-a îmbrăcat în doliu. Fiul lui Dumnezeu murea pe cruce și cei care s-au adunat la acest eveniment își băteau joc, Îi aduceau injurii, Îl disprețuiau, spunându-I să se salveze pe Sine.

Era momentul când diavolul credea în biruința sa.

Ca valurile unui torent, mânia Dumnezeului preasfânt împotriva păcatului s-a revărsat asupra Domnului Isus. El a suferit totul până ce dreptatea

divină a fost satisfăcută, până ce a putut să spună: "S-a isprăvit" (Ioan 19:30). Lucrarea mântuirii s-a isprăvit, iar noi suntem beneficiarii fericiți ai ei.

Toată viața nu-I vom putea mulțumi suficient pentru minunata lucrare pe care a făcut-o Mântuitorul la cruce, pentru sufletele noastre.

În Domnul Isus era întrupat Binele desăvârșit. Ce mult a strălucit Persoana Domnului Isus în acel tablou întunecat de pe dealul Căpățânii!

Domnul să ne ajute ca privind țintă la Căpetenia și Desăvârșirea credinței noastre (Evrei 12:2) să ne dorim ca în noi să strălucească tot mai mult Chipul Fiului lui Dumnezeu.

Cules de Rozica Rus



ANUNȚURI:

Luni - ora 18 - Comitet

Marti - ora 9 - grup de rugăciune
- ora 18 - tineret

Miercuri - ora 18 repeție de cor

Joi - ora 18 Serviciu de închinare

Vineri - ora 17 - clubul pentru copii Awana

- ora 18 Încep cursurile la Școala Prorocilor. De asemenea, cursurile vor continua sâmbătă de la ora 9. Fie ca Domnul să binecuvânteze această lucrare.

Duminică - ora 9³⁰ Caticheză - în vederea pregătirii pentru botez.

ora 10, 17 - Biserica



STUDIU BIBLIC: Romani 71-6
Păcatul și Legea

Deoarece puterea păcatului este însăși Legea lui Dumnezeu, Dumnezeu a trebuit să-Și plătească Sineși prețul răscumpărării noastre.

Pulsul Bisericii Creștine Baptiste "Biruința"

Anul IX, Nr. 384 din 6 aprilie 2008

Adresa: Baia Mare, Str. I. Maniu Nr. 3B, Telefon: 0362.411252

PASIONAT SAU SIMPLU PRACTICANT?

„Să iubești pe Domnul, Dumnezeul tău, cu toată inima ta, cu tot sufletul tău, cu toată puterea ta și cu tot cugetul tău; și pe aproapele tău ca pe tine însuși.” Luca 10: 27

În dorința Sa de a ne lega cu cerul, Dumnezeu a dat totul, oferindu-L pe Fiul Său să moară pentru păcat. El nu s-a mulțumit să trateze ușor relația noastră cu El. Deși drept în caracterul Său, Dumnezeu ne-a arătat și latura dragostei Sale pentru noi, o dragoste care S-a jertfit deplin și dezinteresat, exclusiv în favoarea noastră.

La asemenea lucrare, cum ar trebui să răspundă omul? Cât de profundă ar trebui să fie relația noastră cu El? Dragostea a stat la baza inițiativei lui Dumnezeu de a ne salva și tot dragostea trebuie să stea și la baza relaționării noastre cu El. De multe ori în relație cu Dumnezeu, părem mai degrabă simpli practicanți ai unei religii decât oameni pasionați pentru Dumnezeu. Cum recunoști un om pasionat pentru ceva? Îl cunoști după atenția pe care o acordă pasiunii lui, după subiectale de discuție, după resursele investite în acel domeniu, îl cunoști după modul în care pasiunea lui îl împlinește.

Dumnezeu dorește ca relația noastră cu El să fie pasiunea noastră supremă. Mai presus de relațiile cu alți oameni, chiar mai presus decât orice altă pasiune pământească, Dumnezeu dorește să ne vadă împliniți prin pasiunea noastră față de El. Un simplu practicant în relația cu Dumnezeu se va mulțumi să citească ocazional câteva versete din Biblie fără să fie prea interesat să descopere ceva deosebit. Un pasionat va dori cu orice preț să culeagă nestematele prețioase care ies din Cuvântul lui Dumnezeu. Rugăciunea ar fi o pierdere de timp „prețios” pentru un simplu practicant dar pentru un pasionat nici ore în șir pe genunchi nu ar fi prea mult. Un simplu practicant se va mulțumi să meargă la biserică rar, cât să nu creadă ceilalți că a încetat să existe. Un pasionat va suferi oricând ceva îl va împiedica să stea în strânsă legătură cu Domnul și cu frații.

Un simplu practicant se va mulțumi să fie slujit de alții, povara slujirii fiind prea grea pentru umerii lui sensibili. Un pasionat va fi gata oricând de slujire și mereu preocupat să își îmbunătățească slujirea. Un simplu practicant se plictisește la biserică, pe când un pasionat ar rămâne peste program. Pentru un simplu practicant colecta și zeciuiala sunt o povară. Pentru un pasionat nimic nu e mult pentru a da Stăpânului său. Un om pasionat își găsește sensul întregii sale existențe în pasiunea lui. Așa ar trebui să fie relația noastră cu Dumnezeu.

DUMNEZEU-ADEVĂR

1. *Cine este Dumnezeu?* Avem un Dumnezeu minunat, care este dragoste, este calea, este viața și este ADEVĂR Ioan 14:6 - adică este tot ceea ce avem nevoie ca să trăim o viață plăcută Lui. Nu mai avem nevoie de nimic în afară de ce El ne oferă în dar: viață, dragoste, ADEVĂR. Coordonate pe baza cărora ne putem clădi o viață plăcută Lui - temelia perfectă.

2. *Ce a făcut DUMNEZEU?* Dumnezeu în dragostea Lui față de creația Lui, adică de noi oamenii, s-a făcut trup, a venit și a trăit în mijlocul nostru, dar nu a trăit oricum ci plin de har și ADEVĂR Ioan 1:14. Pe lângă faptul că știm cine este El, avem și model de viață și de trăire S-a făcut El însuși model pentru noi - a trăit în mijlocul oamenilor și problemelor lor.

3. *De ce a venit DUMNEZEU?* În ciuda faptului că noi oamenii nu am răspuns cu dragoste la ceea ce El ne-a oferit, am cârtit împotriva Lui, i-am nesocotit sfințenia absolută, El a venit la noi, a părăsit slava cerească ca să vină între păcătoși, dar nu ca să ne pedepsească așa cum meritam pentru ceea ce am făcut, nu ca să ne judece pentru greșelile noastre, ci ca să ne ofere încă un dar de neprețuit MĂNTUIREA Ioan 3:17 - L-a trimis pe Fiul Lui ca în ADEVĂR, să ne ofere mântuirea. Ne-a arătat cine este El, a venit la noi, ne-a mântuit - adică a făcut tot ce se putea face ca noi să trăim așa cum vrea El.

4. *Ce trebuie să fac eu?* Și ca răspuns la dragostea Lui pentru mine, la tot ce a făcut pentru mine sunt dator să fac și eu ceva chiar dacă este foarte puțin în comparație cu El, trebuie să mă închin Lui în Duh și în ADEVĂR Ioan 4:24 -

trăind o viață de mulțumire și bazată pe coordonatele pe care El mi le-a lăsat în Cuvântul Lui.

Raluca Andreicuț



În ora întunecată a răstignirii lui Isus, în timp ce nori negri Îl învăluiau, El era plin de pace lăuntrică și siguranță, pentru că știa că nu e singur. Tatăl Lui creșea cu El.

Nu există nimic mai înfricoșător decât să trăiești pe acest pământ fără Isus Cristos și mântuirea Lui minunată. Dumnezeu L-a dat pe Fiul Său și a trimis Duhul Sfânt ca acesta să ne îndrepte, să ne ajute să ducem o viață curată pe acest pământ. Așadar, este inima ta deschisă la șoapta Duhului Sfânt? Ești tu gata să primești darul fără plată ce ți-l oferă Dumnezeu, Creatorul Universului? O, Dumnezeule, fii Tu cu noi când trecem prin furtunile vieții. Sensibilizează-ne la șoapta Duhului Sfânt. Deși umblăm prin valea umbrei morții, ajută-ne să nu ne temem de nici un rău, știind că Tu veghezi asupra noastră.

Slăvit fie Domnul pentru tot ce ne-a dat. Ne-a spălat al Său sânge, ne-a înălțat brațu-I tare, slăvit fie Domnul pentru dragostea Sa. Amin.

Angela Bel



Săptămâna trecută, luni, eram în oraș și fiindcă eram aproape de Center, am intrat să mă uit puțin prin magazin până să vina autobuzul să merg acasă. După puțin timp îmi sună telefonul. Era Mihaela, fiica mea, spunându-mi: „Mami vino repede acasă. Naomi și-a prins degetele de la mână la ușa și nu pot să i le scot și plânge întruna...”. Nu știu dacă vă puteți imagina ce am simțit în momentele acelea și mai rău când am auzit-o pe Naomi cum plânge

prin telefon. Am fugit repede la un taxi, nu știam ce să fac, cum să ajung mai repede acasă, așa fi vrut să pot zbura. Însfârșit am ajuns acasă, deși drumul acela mi s-a părut cel mai lung din viața mea. Naomi era cu degetele prinse la ușa, plângea și când m-a văzut a început să plângă și mai tare, strigând: mami, mami! Nu suporta să o ating, că striga și mai tare, m-am gândit Doamne Dumnezeule ce să fac... dacă îi trag mânuța s-ar putea să-i rup degetele, dar cu toate acestea i-am tras mâna pentru că nu mai suportam să o văd chinându-se în holul acela, și degetele ei nu au avut macar o urmă cum că i-ar fi fost prinse la ușa. I-am mulțumit Domnului, văzându-l puterea Sa de Dumnezeu.

După ce ne-am liniștit, m-am gândit la Dumnezeu Tatăl cât de mult suferise El când și-a văzut singurul Lui Fiu, chinuit, batjocorit, scuipat, biciuit și cel mai rău când atârna în cuie pe crucea din Golgota și m-am gândit că suferința mea era nimic în comparație cu a Lui și aceasta pentru că ne-a iubit atât de mult!

Astăzi când stăm la masă cu Domnul Isus, mă gandesc iar la suferințele Lui și ce m-ar putea împiedica să mă apropiu de trupul și sângele Lui. Reflectând la cât de mult m-a iubit și cât de mult m-a iertat El, și pentru că Îl iubesc și vreau să-I slujesc toată viața mea... pot să iubesc și să iert și eu. Slăvi Lui!

Olga Berchi



"El va va întări pâna la sfârșit, în asa fel ca sa fiti fara vina în ziua venirii Domnului nostru Isus Hristos."

(1 Corinteni 1:8)

Tot El ne va întări, și tot El, Dumnezeu, ne va și absolvi de vină, pe baza acestei țării de a rămâne fermi pe

cale. E mare bunătatea Lui Dumnezeu, dar eu cred că ea vine în armonie cu dorința noastră de a lupta alături de poporul Său, ca mădulare în Trupul Său. Vă simțiți parte a planului Său de Biruință? Biruința asupra eului nostru, asupra lucrurilor care ne împresoară și ne fură bucuria de a merge mai departe, de a rămâne curați, de a trăi în lumină, acolo unde toate lucrurile rămân transparente, și noi la fel. Odată veniți de partea Domnului nostru Isus Cristos, vrem sau nu, reprezentăm Cerul prin fiecare decizie pe care o luăm aici jos, pe pământ. Nu doar decizia de a-l primi pe El ca Domn și Mântuitor are ecou în Locurile de Sus, ci și fiecare decizie de mai apoi.

Crucea Domnului nostru Isus Cristos, este momentul în care a început lupta noastră ca Biserică, în Oastea Lui. Am avut în oaste la început 12 oameni, fără ranguri înalte, date de omenire. Apoi s-au adăugat mulți din loc în loc, "afecțați" de mireasma împrăștiată cu mână largă de Domnul Isus, în sufletele ascultătorilor. Și primii, și ultimii îi găsim însă la cruce, împrăștiati de frica, de deznădejdea faptului că Cel care le desfășura înainte, o Țară Promisă, avea să termine în mâinile unor tâlhari. Odată cu imaginea Domnului ținut pe cruce, fiecare încercă poate, să-și ștergă din minte acel vis frumos, și să se întrebe fiecare ce va face după ce totul se va termina. Împrăștiati în mulțime, ascunși de ochii celor care ar fi putut să-i recunoască, priveau fiecare din unghiuri diferite scena din fața lor. Unii mai aproape, alții mai departe, în mintea lor răsunau cuvintele Domnului Isus, momentele în care fiecare pauză dintre cuvintele Sale însemna ceva, și ei trebuiau doar să mănânce acele cuvinte. Petru s-a întors mai apoi la pescuit...